Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 100/72

z dnia 14 stycznia 1972 r.

ustanawiające szczegółowe zasady odnoszące się do denaturacji cukru przeznaczonego na paszę dla zwierząt

(Dz.U. L 12 z 15.1.1972, str. 15)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2351/72 z dnia 8 listopada 1972 r.	L 253	11	9.11.1972
►**M2**	Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2847/72 z dnia 29 grudnia 1972 r.	L 299	4	31.12.1972
►**M3**	Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3475/80 z dnia 30 grudnia 1980 r.	L 363	69	31.12.1980
►**M4**	Rozporządzenie Komisji (EWG) NR 3819/85 z dnia 30 grudnia 1985 r.	L 368	25	31.12.1985
►**M5**	Rozporządzenie Komisji (WE) nr 260/96 z dnia 12 lutego 1996 r.	L 34	16	13.2.1996

▼B

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 100/72

z dnia 14 stycznia 1972 r.

ustanawiające szczegółowe zasady odnoszące się do denaturacji cukru przeznaczonego na paszę dla zwierząt

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady nr 1009/78/EWG z dnia 18 grudnia 1967 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku cukru ([1]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2727/71 ([2]), w szczególności jego art. 9 ust. 8 i art. 38,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie Rady (EWG) nr 2049/69 z dnia 17 października 1969 r., ustanawiające ogólne zasady denaturacji cukru przeznaczonego na paszę dla zwierząt ([3]), ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2863/71 ([4]), nie zawiera żadnych dodatkowych przepisów dotyczących obszaru stosowania certyfikatu na premię denaturacyjną; odpowiednie szczegółowe zasady znajdowały się w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2061/69 z dnia 20 października 1969 r., ustanawiającym szczegółowe zasady denaturacji cukru przeznaczonego na paszę dla zwierząt ([5]), ostatnio zmienionym rozporządzeniem (EWG) nr 772/71 ([6]); rozporządzenie (EWG) nr 2061/69 było już kilkakrotnie zmieniane, zaś obecnie zachodzi konieczność wprowadzenia do niego kolejnych ważnych zmian; w celu zapewnienia przejrzystości szczegółowe zasady denaturacji cukru na paszę dla zwierząt powinny zatem zostać skonsolidowane w nowym rozporządzeniu;

w rozporządzeniu (EWG) nr 2049/69 przewidziano dwie metody ustalania premii denaturacyjnej, a mianowicie w sposób jednolity dla całej Wspólnoty lub za pomocą procedury przetargowej; szczegółowe zasady dla tej procedury można wzorować w przeważającej części na przepisach zawartych w rozporządzeniu (EWG) nr 394/70 ([7]) w odniesieniu do przetargów w celu ustalania refundacji wywozowych do cukru;

zachodzi konieczność ustanowienia warunków, na jakich można uzyskać certyfikat na premię denaturacyjną, a także wyszczególnienia niektórych przepisów administracyjnych dotyczących tego certyfikatu;

uwzględniając w szczególności straty ilościowe ponoszone podczas procesu denaturacji, należy dopuścić do stosowania marginesu tolerancji pomiędzy ilością cukru faktycznie poddanego denaturacji a ilością określoną w certyfikacie na premię denaturacyjną; zbliżony margines może być wykorzystany do obliczenia kwoty zabezpieczenia, która może ulec przepadkowi w przypadku gdy tylko część cukru określoną w certyfikacie poddano denaturacji;

prawidłowe funkcjonowanie wspólnego rynku wymaga, aby był on jak najbardziej elastyczny; w tym celu należy ustanowić przepisy mające na celu zapewnienie, że certyfikat na premię denaturacyjną będzie przekazywany lub wymieniany zgodnie z ustalonymi wymogami formalnymi; co więcej, certyfikat na premię denaturacyjną, który nadaje prawo do wypłaty premii i nakłada obowiązek denaturacji cukru, o którym mowa, powinien zachowywać ważność na okres, który pozwoli producentowi pasz zawrzeć umowy długoterminowe;

jedynie cukier przeznaczony na pasze może być przedmiotem ubiegania się o premię denaturacyjną; należy zatem precyzyjnie określić procesy denaturacji, jakie trzeba stosować w celu uzyskania premii denatura-

([1]) Dz.U. 308 z 18.12.1967,str. 1.
([2]) Dz.U. L 282 z 23.12.1971, str. 8.
([3]) Dz.U. L 263 z 21.10.1969, str. 1.
([4]) Dz.U. L 288 z 31.12.1971, str. 1.
([5]) Dz.U. L 263 z 21.10.1969, str. 19.
([6]) Dz.U. L 85 z 15.4.1971, str. 18.
([7]) Dz.U. L 50 z 4.3.1970, str. 1.

▼B

cyjnej; należy ponadto ustanowić przepisy umożliwiające ścisły nadzór nad poszczególnymi operacjami, a w szczególności służące uprzedniemu zatwierdzaniu miejsc, w których ma być przeprowadzona denaturacja;

ponieważ cukier poddany denaturacji ma być stosowany wyłącznie do produkcji pasz, Państwa Członkowskie muszą przedsięwziąć wszelkie konieczne środki w celu zapewnienia, że będzie on używany tylko do tego celu;

kontrole dotyczące środków służących do denaturacji, które wyszczególniono w niniejszym rozporządzeniu, wykazały, że wyniki dla tego samego produktu mogą czasami odbiegać od podanych w definicjach; wyniki te mogą nie być absolutnie dokładne; należy dopuścić pewną tolerancję techniczną w odniesieniu do podanej zawartości minimalnej;

wartość odżywcza cukru surowego zależy w głównej mierze od zawartości sacharozy; tak więc premię dla cukru surowego o jakości innej niż jakość standardowa należy skorygować z uwzględnieniem plonów cukru, o którym mowa;

ekonomicznie uzasadnione byłoby ustanowienie przepisu dotyczącego dostosowania premii w sytuacji, gdy ceny cukru zmieniają się na przestrzeni określonego okresu;

w celu zapewnienia zgodności ze wszystkimi przepisami dotyczącymi denaturacji, premia powinna być wypłacana dopiero po przeprowadzeniu denaturacji zgodnie z niniejszymi przepisami; w celu uniknięcia zbyt dużych kosztów nadzoru, zaliczki na premię denaturacyjną nie powinny być dozwolone;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Cukru,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

Procedury przetargowe

Artykuł 1

Warunki ogłoszenia przetargu mogą określać ilość maksymalną.

Artykuł 2

1. Procedura przetargowa dotycząca ustalania premii jest organizowana przez właściwą agencję interwencyjną.

2. Agencja interwencyjna ogłosi przetarg.

Ogłoszenie przetargu jest opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*. Agencja interwencyjna może również opublikować ogłoszenie przetargu lub zorganizować jej publikację w innym wydawnictwie.

3. Publikacja w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* ukaże się przynajmniej dziesięć dni przed upływem okresu składania ofert.

4. W ogłoszeniu przetargu określone są warunki przetargu, w szczególności, gdzie stosowne, kwota maksymalna premii denaturacyjnej, minimalna ilość objęta jedną ofertą i maksymalna ilość przypadająca na jednego oferenta.

Artykuł 3

1. Jeżeli wymaga tego sytuacja istniejąca na rynku cukru we Wspólnocie, może zostać otwarte stałe ogłoszenie przetargu.

W okresie ważności stałego ogłoszenie przetargu są otwierane przetargi częściowe.

▼B

2. Publikowanie stałego przetargu ma miejsce jedynie, gdy zaistnieje taka potrzeba. Opublikowane ogłoszenie przetargu może być poprawione lub zastąpione w okresie ważności stałego ogłoszenia przetargu. Jest ono poprawione lub zastąpione, jeżeli warunki ogłoszenia przetargu ulegną zmianie w ciągu tego okresu ważności.

3. Okres składania ofert dla pierwszego częściowego przetargu:

a) rozpocznie się w dniu, w którym stałe ogłoszenia przetargu zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich* i

b) wygaśnie o godz. 9.30 w pierwszą środę po dziesięciu dniach od publikacji.

4. Okres składania ofert w odpowiedzi na drugi i następny częściowy przetarg:

a) rozpocznie się w pierwszym dniu roboczym po upływie poprzedniego okresu i

b) wygaśnie o godz. 9.30 w środę następnego tygodnia.

5. W przypadku stałego ogłoszenia przetargu, przepisy poniższych artykułów niniejszego Tytułu stosuje się względem wszystkich częściowych ogłoszeń przetargu.

Artykuł 4

1. Oferenci albo doręczą agencji interwencyjnej oferty na piśmie za potwierdzeniem, albo wyślą oferty do agencji interwencyjnej listem poleconym, teleksem lub telegramem.

2. W ofercie wskazane są:

a) przetarg, którego oferta dotyczy;

b) nazwa i adres oferenta;

c) rodzaj i całkowita ilość cukru przeznaczonego do denaturacji;

d) proponowana kwota premii na 100 kilogramów, w walucie Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się agencja interwencyjna będąca adresatem oferty.

Agencje interwencyjne mogą wymagać dodatkowych informacji.

3. Oferta jest ważna jedynie wówczas, gdy:

a) przed upływem okresu składania ofert przedstawiony zostanie dowód na to, że oferent wniósł depozyt wymagany do uczestnictwa w przetargu;

b) zawiera deklarację oferenta, iż w razie powodzenia jego oferty dotyczącej premii denaturacyjnej, zwanej dalej „premią", złoży on wniosek o przyznanie certyfikatu na premię denaturacyjną, zwany dalej „certyfikatem", na ilość cukru przeznaczoną na denaturację oraz wniesie wymagany w tym przypadku depozyt.

4. Oferta może określać, że ma być traktowana jako złożona jedynie wówczas, gdy przyznana premia dotyczy całości lub określonej części ilości wskazanej w ofercie.

5. Oferty, która nie zostaną złożone zgodnie z przepisami niniejszego artykułu lub zawierają warunki inne niż wskazane w ogłoszeniu przetargu, nie są rozpatrywane.

6. Raz złożona oferta nie może zostać wycofana.

Artykuł 5

1. Depozyt wymagany w ogłoszenia przetargu wyniesie ►**M5** 0,73 ◄ jednostek rozliczeniowych na 100 kg cukru białego lub surowego.

2. Oferent może wnieść depozyt albo w gotówce, albo w formie gwarancji udzielonej przez przedsiębiorstwo zgodnie z kryteriami określonymi przez Państwo Członkowskie, w którym przedłożono ofertę.

▼B

Każde Państwo Członkowskie powiadomi Komisję o rodzajach przedsiębiorstw upoważnionych do udzielenia takiej gwarancji oraz o kryteriach wymienionych w poprzednim akapicie, Komisja z kolei powiadomi inne Państwa Członkowskie.

Artykuł 6

1. Oferty są rozpatrywane przez agencję interwencyjną na poufnych sesjach. Osoby uczestniczące w sesji są zobowiązane do zachowania tajemnicy.

2. Komisja zostanie niezwłocznie poinformowana o przedłożonych ofertach.

Artykuł 7

1. Z wyjątkiem sytuacji, gdy podjęta zostanie decyzja odmowna, a ponadto nie naruszając przepisów ust. 2 i 3, premia jest przyznana każdemu oferentowi, którego oferta nie przekracza maksymalnej kwoty premii.

2. Gdy dla przetargu określono ilość maksymalną, premia jest przyznana temu oferentowi, który zaproponuje najniższą kwotę premii. Jeżeli ilość maksymalna nie jest wyliczona w całości przez oferenta, to premie są przyznane oferentom, których oferty proponują następną najniższą kwotę premii.

3. Jednakże wówczas, gdy procedura przewidziana w ust. 2 spowodowałaby, poprzez uwzględnienie określonej oferty, przekroczenie ilości maksymalnej, jedynie pozostała kwota ilości maksymalnej zostanie przyznana oferentowi, o którym mowa.

Oferty, które proponują taką samą premię i które w przypadku przyjęcia całkowitej podanej w nich ilości spowodowałyby przekroczenie maksymalnej ilości, są rozpatrywane proporcjonalnie do ilości określonej w każdej ofercie.

Artykuł 8

1. Przyznanie premii:

a) przyznaje prawo do wydania, względem ilości objętej przyznaną premią, certyfikatu wskazującego, między innymi, premię określoną w ofercie,

b) nakłada obowiązek ubiegania się o taki certyfikat dla wymienionej ilości u agencji interwencyjnej, której przedłożono ofertę.

2. Prawa i obowiązki wynikające z przyznania premii nie mogą być przeniesione. Z praw można korzystać, a obowiązki zostaną wypełnione w ciągu osiemnastu dni od upływu okresu składania ofert.

Artykuł 9

1. Agencja interwencyjna niezwłocznie powiadomi wszystkich oferentów o wyniku ich uczestnictwa w procedurze przetargowej. Ponadto agencja wysyła zawiadomienie o przyznaniu premii do oferentów, którym przyznano premię.

2. Oświadczenia o przyznaniu premii wskażą przynajmniej:

a) przetarg, którego dotyczy dana oferta;

b) ilość, względem której przyznano premię;

c) premię, jaka ma zostać wypłacona dla ilości określonej w lit. b).

Artykuł 10

1. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, depozyt wymagany w przetargu zostanie zwolniony wyłącznie względem ilości:

a) dla której oferent:

— nie wycofał oferty,

oraz

▼B

— złożył wniosek o certyfikat w określonym terminie i zgodnie z podanymi warunkami,

lub

b) dla której nie przyznano premii.

2. Depozyt zostanie zwolniony niezwłocznie.

3. W przypadku wystąpienia siły wyższej, agencja interwencyjna ustali konieczne środki zważywszy na zaistniałe okoliczności.

TYTUŁ II

Certyfikaty na premie denaturacyjne

Artykuł 11

1. Certyfikaty można uzyskać jedynie za pomocą wniosku, który musi zostać złożony przed przeprowadzeniem denaturacji.

2. Po otrzymaniu takiego wniosku, właściwe władze Państw Członkowskich wydadzą certyfikat jedynie wówczas, gdy:

a) w przypadku złożenia wniosku:

— zastosowanie znajduje premia ustalona jednolicie dla całej Wspólnoty, lub

— udział wnioskodawcy w przetargu zakończył się powodzeniem; oraz

b) przedstawiony zostanie dowód na to, że wnioskodawca wniósł depozyt w celu zagwarantowania, że denaturacja zostanie przeprowadzona się w okresie ważności certyfikatu.

Artykuł 12

1. Wnioski o wydanie certyfikatów sporządzane są w formie pisemnej.

2. Każdy wniosek wskaże:

a) nazwę i adres wnioskodawcy;

b) rodzaj i całkowitą ilość cukru przeznaczonego do denaturacji;

c) wówczas gdy jest to właściwe, oświadczenie o przyznaniu premii, którego dotyczy wniosek.

Właściwe władze Państw Członkowskich mogą wymagać dodatkowych informacji.

Artykuł 13

1. Nie naruszając przepisów niniejszego rozporządzenia, właściwe władze Państw Członkowskich drukują certyfikaty w odpowiadających im Państwach.

2. Certyfikat wskaże w szczególności:

a) nazwę i adres posiadacza tytułu prawnego;

b) dzień złożenia wniosku;

c) rodzaj i całkowitą ilość cukru przeznaczonego na denaturację;

d) minimalną ilość cukru przeznaczoną dziennie na denaturację przypadającą na podane miejsce;

e) właściwą z poniższych i w walucie Państwa Członkowskiego wydającego certyfikat:

— premię ustaloną jednolicie dla całej Wspólnoty dla ilości wymienionego cukru, obowiązującą w dniu złożenia wniosku,

— premię ustaloną w wyniku przetargu;

f) ostatni dzień ważności certyfikatu.

▼B

3. Certyfikat jest sporządzony przynajmniej w dwóch egzemplarzach, z których jeden otrzyma posiadacz tytułu prawnego, zaś drugi właściwe władze Państwa Członkowskiego, w którym sporządzono certyfikat.

Artykuł 14

1. Wydanie certyfikatu:

a) przyznaje prawo do wypłaty premii w kwocie wskazanej w certyfikacie dla wymienionej ilości po denaturacji;

b) nakłada obowiązek denaturacji cukru zgodnie z warunkami ustalonymi w certyfikacie.

2. Wówczas gdy ilość cukru po denaturacji przekroczy ilość wskazaną w certyfikacie o nie więcej niż 2 %, zostanie ona uznana za poddaną denaturacji zgodnie z powyższym dokumentem.

3. Wówczas gdy ilość cukru poddana denaturacji jest mniejsza nie więcej niż 2 % od ilości wskazanej w certyfikacie, przyjmie się, że obowiązek przeprowadzenia denaturacji został dopełniony.

Artykuł 15

1. Obowiązek wynikający z certyfikatu nie może być przeniesiony.

Prawa wynikające z certyfikatu mogą być przenoszone przez posiadacza tytułu prawnego w okresie ważności certyfikatu.

2. W przypadku dowolnego jednego certyfikatu przeniesienia można dokonać wyłącznie:

a) na rzecz jednego cesjonariusza;

oraz

b) odnośnie do całkowitej ilości wykazanej w certyfikacie.

3. Przeniesienie obowiązuje od dnia, w którym właściwe władze Państwa Członkowskiego, które wydały certyfikat, wpiszą w rzeczonym certyfikacie nazwę i adres cesjonariusza oraz datę dokonania wpisu, a następnie uwierzytelnią tak dokonany wpis swoją pieczęcią.

Szczegółowe dane zostaną wpisane na wniosek posiadacza tytułu prawnego. Cesjonariusz nie może przenieść swojego prawa ani przekazać go posiadaczowi tytułu prawnego.

Artykuł 16

1. Certyfikat jest ważny od dnia wydania do końca jedenastego miesiąca następującego po tym, w którym został wydany. Certyfikat uznaje się za wydany w dniu, w którym przedłożono wniosek właściwym władzom wskazanego Państwa Członkowskiego.

2. Wnioski o certyfikaty otrzymane przez władze albo w dniu wolnym od pracy, albo w dniu roboczym po godzinie 16.00, są traktowane jako złożone w pierwszym dniu roboczym po dniu, w którym zostały otrzymane.

▼M3

3. Termin określony w niniejszym rozporządzeniu odpowiada czasowi belgijskiemu.

▼B

Artykuł 17

1. Kwota depozytu denaturacyjnego wynosi ►M5 1,46 ◄ jednostkę rozliczeniową na 100 kg cukru.

2. Wnioskodawca może złożyć depozyt albo w gotówce, albo w formie gwarancji udzielonej przez przedsiębiorstwo zgodnie z kryteriami określonymi przez Państwo Członkowskie, w którym wnioskodawca ubiega się o certyfikat.

Stosuje się przepisy art. 5 ust. 2 akapit drugi.

▼B

Artykuł 18

1. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 2, w przypadku niedopełnienia obowiązku przeprowadzenia denaturacji, depozyt ulega przepadkowi. Wysokość depozytu ulegająca przepadkowi jest równa różnicy między:

a) 98 % ilości cukru wykazanej w certyfikacie;

i

b) ilością cukru faktycznie poddanej denaturacji.

Jednakże w przypadku gdy ilość cukru poddana denaturacji jest mniejsza niż 2 % ilości wskazanej w certyfikacie, depozyt ulega przepadkowi w całości.

2. W przypadku gdy proces denaturacji nie może być przeprowadzony zgodnie z warunkami ustanowionymi w certyfikacie wskutek wystąpienia okoliczności uznanych za przypadek działania siły wyższej oraz gdy złożono wniosek o uwzględnienie takich okoliczności, zainteresowane Państwo Członkowskie określi środki konieczne ze względu na zaistniałe okoliczności.

3. Depozyt zostanie zwolniony w trybie natychmiastowym, gdy denaturacja cukru została przeprowadzona zgodnie z warunkami zawartymi w certyfikacie.

TYTUŁ III

Denaturacja

Artykuł 19

1. Państwa Członkowskie wyznaczą właściwe agencje do sprawowania nadzoru nad przeprowadzaniem procesu denaturacji i w celu zapewnienia, że cukier poddany denaturacji jest wykorzystywany na paszę dla zwierząt.

2. Denaturacja jest przeprowadzana w zakładach zatwierdzonych przez Państwo Członkowskie, w którym proces ma się odbywać.

Państwa Członkowskie zatwierdzą jedynie te zakłady produkujące cukier lub mieszanki paszowe oraz te magazyny, w których można skutecznie nadzorować proces denaturacji.

3. Dzienna minimalna ilość przeznaczona do denaturacji w jednym miejscu wynosi 20 ton metrycznych.

Państwa Członkowskie mogą jednak ustalić inną ilość minimalną.

4. Zainteresowana osoba udzieli agencji wymienionej w ust. 1, z wyprzedzeniem wystarczającym do zorganizowania nadzoru, poniższych informacji na piśmie:

a) nazwa i adres wymienionej osoby;

b) rodzaj i ilość ilości cukru przeznaczonego na denaturację;

c) miejsce przeprowadzenia denaturacji;

d) przybliżony czas przeprowadzania denaturacji.

Państwa Członkowskie mogą wymagać dodatkowych informacji.

Artykuł 20

1. W sytuacji, gdy posiadacz tytułu prawnego lub cesjonariusz posiadający certyfikat zamierza przeprowadzić denaturację cukru w Państwie Członkowskim inny niż to, w którym został wydany certyfikat:

a) zwróci on certyfikat do właściwych władz Państwa Członkowskiego, które go wydało, zwanych dalej „władzami wydającymi", a ponadto poinformuje władze na piśmie o swym zamiarze;

b) złoży wniosek do właściwych władz Państwa Członkowskiego, w którym ma być przeprowadzona denaturacja, zwanych dalej „władzami płatniczymi", o wydanie certyfikatu, który zastąpi pierwszy certyfikat.

▼B

2. Tam, gdzie stosuje się ust. 1:

a) władze wydające, po sprawdzeniu autentyczności certyfikatu, wyślą go niezwłocznie do władz płatniczych;

b) władze płatnicze wydadzą nowy certyfikat zawierający przynajmniej te same informacje, które pojawiają się w certyfikacie wydanym przez władze wydające, a w szczególności datę złożenia wniosku. Jednakże informacje przewidziane w art. 13 ust. 2 lit. d) zostaną stosownie poprawione przez władze płatnicze, premia jest wyrażona w walucie Państwa Członkowskiego, w którym władze płatnicze mają swoją siedzibę;

c) gdy tylko ilość wymienionego cukru zostanie poddana denaturacji zgodnie z warunkami ustanowionymi w certyfikacie, władze płatnicze poinformują władze wydające, tak aby można było zastosować przepisy art. 18.

Artykuł 21

1. Premia zostanie wypłacona przez Państwo Członkowskie, w którym przeprowadzono denaturację.

2. Premia zostanie wypłacona jedynie wówczas, gdy:

a) cukier poddano denaturacji pod nadzorem w zatwierdzonym zakładzie z zastosowaniem jednego w procesów wyszczególnionych w Załączniku;

b) ilość cukru poddana denaturacji dziennie w dowolnym jednym miejscu:

— wyniosła nie mniej niż 20 ton metrycznych lub

— wyniosła nie mniej niż ilość minimalna ustalona przez Państwo Członkowskie wymienione w ust. 1.

Artykuł 22

1. Premia za cukier surowy o jakości innej niż jakość standardowa zostanie pomnożona przez współczynnik.

2. Współczynnik ten jest równy plonom wymienionego cukru surowego podzielonemu przez 92. Plon jest obliczony zgodnie z przepisami art. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 431/68 ([1]) z dnia 9 kwietnia 1968 r., określającego jakość standardową w odniesieniu do cukru nierafinowanego i ustalające punkt graniczny Wspólnoty w celu obliczania cen cif dla cukru.

Artykuł 23

Jeżeli między:

— wniesieniem wniosku o premię, gdy premia jest ustalana jednolicie, lub

— upływem okresu przewidzianego na składanie ofert, gdy premia jest ustalana za pomocą procedury składania ofert; a przeprowadzeniem denaturacji nastąpi jakakolwiek zmiana cen ustalonych stosownie do rozporządzenia nr 1009/67/EWG, mogą zostać wprowadzone przepisy umożliwiające dostosowanie premii.

Artykuł 24

1. Premia zostanie wypłacona:

a) najwcześniej po przedstawieniu dowodów na to, że cukier został poddany denaturacji zgodnie z warunkami ustanowionymi w certyfikacie,

b) najpóźniej na koniec miesiąca następującego po tym, w którym przedłożono dowody wymienione w lit. a).

2. Zaliczki na premie nie zostaną dopuszczone.

([1]) Dz.U. L 89 z 10.4.1968, str. 3.

▼B

TYTUŁ IV

Przepisy ogólne

Artykuł 25

1. Gdy cukier poddany denaturacji jest wysłany z jednego Państwa Członkowskiego do innego Państwa Członkowskiego, dowodu na to, że jest to cukier, który poddano denaturacji z zastosowaniem jednego z procesów wyszczególnionych w Załączniku, można przedstawić jedynie poprzez przedłożenie Państwu Członkowskiemu przeznaczenia dokumentu T2, stosownie do art. 39 rozporządzenia (EWG) nr 542/69 ([1]), albo dokumentu T2L, zgodnie z art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2313/69 ([2]), którego sekcja 31 zawiera, oprócz opisu towarów, jedną z następujących adnotacji:

▼M2

„Denatureret sukker”

▼B

„Denaturierter Zucker”

▼M2

„Denatured sugar”

▼B

„Sucre dénaturé”

„Zucchero denaturato”

„Gedenatureerde suiker”

▼M3

„Μετουσιωμένη ξάχαρη”

▼M4

„Azúcar desnaturalizado”

„Açcacar desnaturado”

▼B

(Cukier denaturowany).

2. Adnotacja przewidziana w ust. 1 zostanie wpisana wyłącznie przez właściwe władze Państwa Członkowskiego dokonującego wywozu, jeżeli wymieniony cukier poddano denaturacji z zastosowaniem jednego z procesów wyszczególnionych w ust. 1. Adnotacja musi również wskazać rodzaj i ilość produktu użytego do przeprowadzenia denaturacji 100 kilogramów cukru.

Artykuł 26

Przyjmuje się, że informacje na temat ilości, wymagane na podstawie niniejszego rozporządzenia odnośnie do cukru surowego, odnoszą się do wagi „tel quel”.

Artykuł 27

Rozporządzenie (EWG) nr 2061/69 traci moc.

Rozporządzanie to stosuje się jednak względem operacji, dla których certyfikat wydano w okresie obowiązywania tego rozporządzenia.

Artykuł 28

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 15 stycznia 1972 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

([1]) Dz.U. L 77 z 29.3.1969, str. 1.
([2]) Dz.U. L 295 z 24.11.1969, str. 8.

▼B

ZAŁĄCZNIK

I. **Warunki ogólne**

Wówczas gdy w wyniku urzędowej kontroli produktów używanych do denaturacji i zdefiniowanych w pkt III ustalona zostanie różnica pomiędzy ustaleniami kontroli a minimalną ilością określoną dla substancji składowych takich produktów, dopuszczone są następujące tolerancje (tolerancje techniczne):

a) dla białka surowego: 2 jednostki,

b) dla całkowitej zawartości tłuszczu: 10 % określonej zawartości minimalnej;

c) dla zawartości wody, wapnia i węglanu wapniowego: 1 jednostka.

II. **Procesy denaturacji**

1. Gdy cukier jest przeznaczony na paszę dla zwierząt, jest on poddany denaturacji poprzez homogeniczną domieszkę do każdych 100 kilogramów cukru przynajmniej:

lub

a) 2,5 kg mączki rybnej lub zwierzęcej i 1 kg skrobi o dużej lepkości;

1 kg skrobi ziemniaczanej o wysokim stopniu lepkości

lub

b) 4 kilogramów kredy i 1 kilogram mączki z kozieradki.

Jeżeli stosowana jest mączka rybna, to kilogram skrobi o dużej lepkości można zastąpić 1 kg soli, poddanej denaturacji lub nie.

2. Gdy cukier jest przeznaczony jako dodatek do mieszanek paszowych zastępujących mleko, a podczas produkcji tej paszy w zakładzie zostanie przeprowadzona kontrola, wymienione Państwo Członkowskie może, na wniosek zainteresowanej osoby, zezwolić na denaturację cukru poprzez homogeniczną domieszkę przynajmniej 3,5 kg soli, poddanej denaturacji lub nie, do każdych 100 kg cukru, jeżeli cukier tak poddany denaturacji zostanie rozpuszczony z dodatkiem co najmniej 25 kg skrobi spulchniającej i następnie wysuszony metodą toczenia.

3. Gdy cukier jest przeznaczony do karmienia pszczół, jest on poddany denaturacji poprzez homogeniczną domieszkę do każdych 100 kg cukru przynajmniej:

albo

a) 0,050 kg acetylooctan sacharozy;

lub

b) 0,125 kg czosnku w proszku wraz z 0,050 kg węgla drzewnego w postaci proszku;

▼M1

lub

c) 0,250 kg tlenku żelazowego; w tym przypadku mieszanka musi mieć wyraźne zabarwienie mieszczące się w przedziale od ciemnej czerwieni do brązu.

▼B

4. Gdy cukier jest przeznaczony do zakiszania paszy zielonej, jest on poddany denaturacji poprzez:

albo

a) zgodnie z ust. 1 lit a);

albo

b) zgodnie z ust. 1 lit b); w tym przypadku zamiast 4 kg kredy mogą być użyte 2 kg skrobi ziemniaczanej o wysokim stopniu lepkości;

lub

c) przez równomierne mieszanie 100 kg cukru z 25 kg soli niepoddanej denaturacji lub poddanej denaturacji i 1,9 kg siarczanu żelaza i 0,01–0,03 kg błękitu patentowego V (numer EWG: E 131).

III. **Definicje**

Do celów niniejszego rozporządzenia:

1. „mączka rybna” oznacza produkt:

▼B

a) uzyskany poprzez suszenie i mielenie ryb całych różnych gatunków lub kawałków ryb;

b) o zawartości białka surowego wynoszącej nie mniej niż 55 % w przypadku artykułów o zawartości wody rzędu 12 %;

c) o całkowitej zawartości tłuszczu, w przeliczeniu na suchą masę, wynoszącej co najmniej 6 %;

d) o charakterystycznym zapachu;

2. „mączka zwierzęca” oznacza produkt:

a) uzyskany poprzez suszenie i mielenie tusz i części tusz ciepłokrwistych zwierząt lądowych, które poddano uprzednio wysokociśnieniowej obróbce parą i ewentualnie odtłuszczono poprzez ekstrakcję;

b) niemalże bez sierści, szczeciny, piór, rogów, kopyt, skóry i zawartości żołądka lub jelit;

c) o zawartości białka surowego wynoszącej nie mniej niż 50 % w przypadku artykułów o zawartości wody rzędu 12 %;

d) o całkowitej zawartości tłuszczu, w przeliczeniu na suchą masę, wynoszącej co najmniej 6 %;

3. „kreda” oznacza produkt:

a) zawierający nie mniej niż 90 % węglanu wapniowego ($CaCO_3$);

b) którego analiza wykazuje zawartość wapnia (Ca) wynoszącą 35 % lub więcej;

4. „kozieradka”, *trigonella phoenum graecum*, oznacza produkt:

a) o charakterystycznym zapachu;

b) zawierający trygonelinę;

c) którego analiza wykazuje zawartość białka surowego wynoszącą co najmniej 25 % i całkowitą zawartość tłuszczu nie mniejszą niż 5 %;

5. „skrobia o dużej lepkości” oznacza:

skrobię, modyfikowaną lub nie, cechującą się pewnymi minimalnymi właściwościami w zakresie wytrzymałość na filtrowanie, które muszą zostać zweryfikowane za pomocą następującego testu:

Przygotować w zlewce:

99 gr białego cukru kryształu,

1 gr próbki, która ma być poddana testowi.

Dodać 200 ml wody.

Wstrząsać lub mieszać mieszankę przez trzy godziny przy temperaturze 25 °C.

Przystąpić do testu filtrowania, wykonując poniższe czynności:

Wlać 20 ml mieszanki do lejka sitowego o średnicy 45 mm, pokrytego bezpopiołową bibułą filtracyjną Schleicher and Schüll (taśma czarna Prolabo) i włożonego do kolby przy próżni rtęciowej wynoszącej 10 cm.

Objętość przefiltrowana w ciągu dwóch minut nie może przekroczyć 6 ml;

6. „sól” oznacza chlorek sodowy (NaCl);

7. „tlenek żelaza” oznacza produkt zawierający nie mniej niż 50 % Fe_2O_3, o barwie od ciemnoczerwonej po brązową i sproszkowany do takiego stopnia rozdrobnienia, że 90 % produktu może przejść przez sito o oczku 0,10 mm.